

A photograph of two football players on a field. The player in the foreground, Astrit Selmani, is wearing a white jersey with green accents and is looking towards the right. He has a beard and short dark hair. The player behind him, Jeahze, is wearing a white jersey with green accents and has the number 5 on his back. The background is a blurred crowd of spectators.

Astrit Selmani

Engagemang och vinnarskalle. SMP träffade Astrit Selmani för att prata om dessa egenskaper. Men också om sin första säsong i Hammarby, kärleken till fansen och när han var med och förberedde premiärtifot.

TEXT EMIL ANNETORP
FOTO HASSE FRIDÉN

”

I slutändan handlar allt om att vinna!

Med Söder i fokus. Astrit promenerar ofta på Södermalm och funderar på att flytta dit.
Foto: Emil Annetorp.

Astrit Selmani tittar ut över Södermalm. Blicken fastnar på Kanalplan.

– Det är synd att vi inte spelar där mera. Man borde spela träningsmatcher där på sommaren och ha en Hammarbydag.

En dryg timmes intervju på Sjöstaden Skybar är över. Astrit visar inga trötthetstecken utan fortsätter att prata på engagerat om det mesta som rör Hammarby, samtidigt som jag försöker knäppa en bild med Stockholm och Södermalm i bakgrunden. Astrit föddes drygt 60 mil söderut i Rosengård men växte upp i bostadsområdet Holma, som ligger i Malmöstadsdelen Hyllie. Holma är en tidstypisk del av miljonprogrammet och består av flerfamiljshus och en stor andel hyresrätter. Förutom engagemang som vi återkommer till gav uppväxten Astrit en annan egenskap. Viljan att vinna. Något som förkroppsligar anfallaren på plan och som han återkommer till i intervjuer.

Har du alltid haft en vinnarskalle?

– Ja, jag har alltid haft det. Har man alltid spelat 5-manna fotboll, gården-fotboll så vill man alltid vinna. Sist bäst. I mitt huvud var det alltid, vinner man sist är man bäst, så var det på gården. Det funkar inte alltid så i praktiken men så är det mycket i mitt huvud. Det är den mentaliteten jag lever med. I slutändan handlar allting om att vinna. Ingen kommer komma ihåg en 1–0 vinst borta mot Kalmar eller Varberg – man kommer minnas säsongen i sig. Om man kollar på SM-guldet 2001 – jag tror inte att man minns enskilda matcher. Klart det var någon bra match, men i slutändan så minns man SM-guldet och firandet. Vinn matcher gör ditt jobb, så tar vi nästa. Det har alltid varit mitt tankesätt, sist bäst.

Du växte upp tillsammans med tre bröder. Har ni tävlat mycket?

– Ja det är klart. Vi har slagits en del när man var liten. Tjafsat om allt möjligt. Tävlat om vem som ska få göra någonting, vem som ska få sitta fram i bilen. Så det är klart att det har triggat igång en, det har varit en början, man ska vinna. Familjen och uppväxten är en stor del till min vilja att vinna.

Engagemanget då? Det löper som en röd tråd genom Astrits liv oavsett om det gäller fotboll eller samhällsfrågor. Han har jobbat med barn som har autism och driver en ungdomsförening för killar och tjejer med sina bröder i Malmö.

– Den kärleken du får tillbaka från ungdomar den får du inte från någon annan. I alla fall inte från vuxna, det kan jag garantera.

Astrits fotbollskarriär har inte varit en dans på rosor. Vid 12 års ålder, när han tillhörde moderklubben Malmö FF:s ungdomsakademi gick korsbandet av och Malmö dömde ut Astrits möjligheter att spela fotboll. MFF byttes mot Kulladal och sedermera BK Olympic – där det blev spel i division tre. 2016 bytte Astrit till Ängelholms FF där det blev 6 matcher i Superettan. Sedan väntade två säsonger i tre olika skånska division 1 – klubbar där han kombinerade fotbollen med jobb som flyttgubbe och på skola. Dessutom drev han förening med sina bröder. Där och då var det kämpigt att få tiden och ekonomin att gå runt. När han kom till Varberg kände han att det lossnade lite karriärmässigt.

– När man kom till Varberg och fick chansen i Superettan var lönen en katastrof, jag jobbade deltid samtidigt som jag spelade i Superettan. Där kände man ändå att man var på rätt väg. Det var en bra plats för mig.

I Varberg blev det succéartade säsonger. Först gjorde han 15 mål när han sköt upp laget till Allsvenskan 2019. Året efter blev det lika många mål när hallänningarna höll sig kvar.

Inför säsongen 2021 hamnade Astrit i Hammarby – klubbens dyraste nyförvärv genom tiderna.

– Det var ett stort steg för mig att gå från en mindre klubb till en storklubb och sedan ha ett så turbulent år. Det är speciellt. Från att ha masscorona i truppen under cupen till att gå till final, vinna cupen, ny tränare, Europaspel och sedan få en ny tränare till. Jag tror inte att man kunde tänka sig det innan säsongen drog igång om man säger så. Ett händelserikt år.

VARBERGS JOAKIM PERSSON:

Han kan höja nivån på en träning genom att bara visa vägen genom att tokpressa och tackla och sedan vara skitförbannad för att nästa dag vara världens gladaste. Det är den helhetsbilden. Det går inte att ersätta, den personligheten går inte att köpa för pengar.

Hur ser du på säsongen för din egen del?

– Sett till spelet blandade jag och gav men sett till poäng gjorde jag många assist. Sen gjorde jag mål i de viktiga matcherna i cupen och Europa.

Totalt blev det 9 mål och 7 assist (i Allsvenskan) för Astrit som hann ha två olika tränare i Stefan Billborn och Milos Milojevic.

Vad tyckte du om Stefan?

– Bra. Jävligt fotbollskunnig. Hjälpste mig mycket med hur jag ska lära mig att spela. Han var bra men jag hade honom så pass lite för att kunna få rätt bild av honom. Han var bra på det han kunde.

Och Milos?

– Han var också en profil, säger Astrit och spricker upp i ett leende. Han var utåtagerande, mer power. Det kanske var mer det som Billborn inte hade. Det blev som natt och dag. Att ha en tränare som var mer taktiskt kunnig och förklarar noga. Medan Milos kom och bara gasade och körde över oss fullständigt på träningar och match, säger han och fortsätter:

– Nu har vi fått en tredje tränare som har hittat en bra balans på båda. Det är svårt att jämföra tränarna. Alla är bra på sitt sätt. Vi hade bra resultat med Milos, cupguld med Billborn och cupfinal med Marti.

Astrit är också inne på att det känns bra trots att Marti varit här så kort tid; "han har gjort ett jävla bra jobb".

– Men jag tror att den största skillnaden under alla tre tränare är spelartruppen. Den är mer sammansvetsad än vad den var för ett år sedan. Det är min största känsla, den största förändringen.

Selmani berättar att truppen har kommit samman och att spelarna fick ta större ansvar när Marti inte var på plats.

– Tidigare hade man tränaren som ställde krav, nu fick vi ställa krav på oss själva. Någon träning var dålig, det är klart den blir dålig om man inte har en tränare. Då gick vi till varandra – det här är inte tillräckligt bra, sen så nästa träning är det den bästa träningen vi haft. Jag tror att det är det

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Dennis: Hur ser du som landslagsspelare på krav om mästerskapsbojkotter, t ex beslut från din egna förening?

– Jag ska vara helt ärlig. Man kan bojkotta och inte bojkotta men vi vet att hela industrin och alla branscher handlar om pengar. I slutändan snackar man om att Norge vill bojkotta, alla vill bojkotta men man kan inte. Alla är beroende av pengar. Jag tycker att VM och EM ska spelas på platser där det finns arenor, du behöver inte bygga fler. Europa har hur många som helst, spela mästerskapet i Europa. Det största problemet är att de (Qatar) borde inte fått det från början. Det känns fel att säga men jag tror inte att någon kommer bojkotta det. Alla snackar men ingen gör något.

Magmus: Har du hållit på med andra sporter?

– För att vara idrottsman är jag rätt dålig på alla andra sporter och jag har noll intresse. Men jag gillar att kolla på andra sporter. Bandy, handboll och futsal är de tre jag gillar jag mest.

Emil: Blir det mycket tjt om att göra mål?

– Jag förstår folks fråga om det. Jag förstår att de vill att jag ska göra 15–20 mål men jag vill också göra 15, 20, 25 mål men jag vill också göra 9–10 assist. Och försöka hitta en balans där jag gör så många mål och assist som möjligt. Om man tittar på många forwards som gör många mål de ligger på två, tre assist. Jag kanske ska ligga på 15–16 ▶

- mål och två assist. Jag är inte den spelaren. Jag gör ofta över 5, 6 assist förra året gjorde jag 7 assist.

Magnus: Hur bra är Kosovos landslag jämfört med Hammarby?

– Man ska veta att det är spelare som spelar i Lazio, Norwich, Bundesliga, Napoli så det är bra fotbollsspelare men skillnaden är att i landslaget så är alla i olika klubbar och spelar på olika sätt. Vi har ett nytt landslag så det är inte lika lätt som det är i Hammarby. Det är klart att kvaliteten är jävligt hög där borta när den är hög. Vi kryssade mot Schweiz senast och alla vet hur bra Schweiz är – så det är ett bra landslag. Det är svårt att jämföra så. Hade vi (Hammarby) spelat på hemmaplan hade vi nog slagit de flesta lagen. Individuellt har de spelare som spelar i en högre liga på det sättet så är deras värde lite bättre. Sen spel tycker jag att vi spelar bättre. Bero på hur man ser det.

Leol: Tror du på SM-guld i år?

– Det är klart, men vi tar det match för match. Jag tror att i alla tävlingar jag är med i kan jag vinna. Och nu har vi nått ett stort delmål. Nu har vi nästa delmål att ta så många segrar vi kan inför cupfinalen. Det är klart att jag tror på det annars hade jag inte spelat

Björn: Största förebild inom sport?

– Zlatan.

Hammarbys fans och Selmani lyser upp när vi pratar om Skansbron som tändes upp efter cupvinsten ifjol.

Du var med och förberedde tifot till premiären, berätta mer om det?

– Jag fick en fråga om jag var intresserad av att se hur de jobbar, jag har alltid tyckt att det varit häftigt. Jag tror inte att folk insett hur mycket ideellt jobb det är. Folk som lägger in sina egna pengar för att få tifot gjort. Så det var kul för mig att se alla som är där. Folk kom direkt efter jobbet och skolan. De målade och planerade. Det var kul att få se hur dom förbereder sig inför att göra tifot. Så fort jag fick förfrågan var det bara att ställa upp.

Du var med och målade en del?

– Ja, de litade på mig, jag sa att de skulle nog inte göra det. Jag fick den enklaste uppgiften att måla i mitten – där kan du inte misslyckas. Det var kul, jag tror att de uppskattade det också att jag kom dit. Jag är lätt att nå. Jag går in på Söder varje dag och det kommer fram folk och frågor. Jag är lättillgänglig till fans. Kanske inte alltid till media, men till fans – det gillar jag.

Hur var det att spela hemmapremiären och se tifot?

– När man skrev på så var det man såg fram emot alla hemmamatcher med fullsatt. Jag hade velat vara i marschen och spela premiären samtidigt men det går tyvärr inte. Men jag vet att när jag lägger av någon gång i framtiden är det stor chans att jag kommer hit och går marschen över bron som vi ser här (säger han och pekar mot Skanstullsbron). Det är en fin tradition som jag hoppas finns kvar. Vi har en supportergrupp som är helt underbar. Jag vet att vi har en match mot Mjällby som det kommer vara över 20 000 på. Jag tror inte det är någon i Allsvenskan som är i närheten av oss där. Vi kan kolla på damernas match vi fyller på där också. De supportrarna vi har, jag tror inte man kan sätta ord på det riktigt. ■

EVERY LEGEND HAS A BEGINNING

TO CLIMB THAT HILL, TO FINISH THAT RACE, TO PULL OFF THAT TRICK, WE KNOW THE FEELING.

HUSKI
CHOCOLATE